

δικαιοσύνη σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε· ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου. Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθύς, ὑπὸ τῶν χορῶν ἐναλλάξ·

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. (τετράκις)

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ παρεστῶτι τῇ Τριάδι τῶν ὄλων, τὸν ἀστραπόμορφον Θεοῦ ἐν μεθέξει, τὸν κορυφαῖον ὄντως ἐν τοῖς μάρτυσιν, ἅγιον Γεώργιον τὸν θεόσοφον πάντες, τῇ αὐτοῦ προσδράμωμεν ἰκεσία καὶ σκέπη, καὶ γὰρ αὐτὸς ἰσχύει ἀληθῶς, ὡς τῷ Θεῷ, παρῆρησίας τυγχάνοντος.

Δόξα Ἐτερον ὁμοιον.

Θΰ βοηθὸς τῶν προστρεχόντων ἐν πίστει, ὁ λυτρωτὴς καὶ ὁ ταχύς ἐπακούων, ὁ τὴν ὑφήλιον αὐγάσας ἐν τοῖς ἔργοις σου, θαύμασι καὶ τέρασι, καὶ σημείοις ἐν πλείστοις, ἅγιε Γεώργιε, ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων, μὴ ὑπερίδης δέησιν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπισκέπτου αἰεὶ ταῖς πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θύσιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώξεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ ἀναγνώστης

Ψαλμὸς Ν' (50).

Θλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως

ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρί-
 νεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρ-
 τίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγά-
 πησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς
 μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με,
 καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν
 καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ
 πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον
 ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκά-
 τοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
 Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι
 τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ
 στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ
 σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς
 σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
 σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀν-
 αγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
 ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
 συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμέ-
 νην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
 εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερου-
 σαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
 ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
 μόσχους.

Εἶτα, ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου·

Ἦχος πλ. δ'.

ᾠδὴ α΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεώργιε μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, γεωργίαις θείαις, τὸ ἐπώ-
κλυμον κληρωθεὶς, ἡμᾶς γεωργεῖν ἀρετὰς θείας, ταῖς
 ἱεραῖς σου πρεσβείαις ἀξίωσον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ φόβῳ Κυρίου στοιχειωθείς, ἀρετῆς ἐργάτης, πάσης
κώφθης μάρτυς Χριστοῦ· ὃν ἐμφυτευθῆναι τῇ ψυχῇ μου,
 ὡς τῆς σοφίας ἀρχὴν καθικέτευε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χριστοῦ τῆς ἀγάπης βέλει τρωθεὶς, πληρωτῆς ἐγένου,
κἐντολῶν αὐτοῦ ἀπασῶν· αἰεὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον φυλάττειν,
 ὡς τῆς ἀγάπης Θεοῦ σαφὲς γνῶρισμα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Φῶδαμοὶ παιδίσκης ὡσπερ αἰεὶ, βλέπουσιν εἰς χεῖρας,
κτῆς κυρίας αὐτῆς, ἀγνή, οὕτω πρὸς σὲ βλέπομεν Κυρία,
 ἕως ἡμᾶς οἰκτειρήσης τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Κατεφρόνησας μάρτυς, ζωῆς τιμῆς πλούτου τε, καὶ εἰς τὸ
κμαρτύριον χαίρων, ὡς λέων ἐδραμες· ἀλλ' ἀπροσπά-
 θειαν, κάμῃ ἀξίωσον ἔχειν, ἡδονῆς χρημάτων τε, καὶ δόξης
 πάνσοφε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ως ὑπέμεινας βάρος, τὸ τῆς πλακὸς ἄγιε, οὕτως ὑπομένειν με βάρει πασῶν τῶν θλίψεων, σὺ ἐνδυνάμωσον, καὶ αἰωνίου με δόξης, μάρτυς καταξίωσον, θείαις πρεσβείαις σου.

Δόξα.

Αἰ' ἀγγέλου τρισμάκαρ, σὺ τοῦ τροχοῦ λέλυσαι ἡμᾶς δὲ λιταῖς σου ἐνθέοις, κόσμου Γεώργιε, λύσον τῆς σχέσεως, τοῦ ὡς τροχοῦ κινουμένου, καὶ στάσιν μηδέποτε, ἣ πῆξιν ἔχοντος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως ὁ σκῦλα εὐρίσκων, καὶ θησαυρὸν τέρπεται, οὕτως εὐρηκῶς ἐγὼ Κόρη, σὸν θεῖον ὄνομα, καὶ τὴν εἰκόνα σου, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις, χαίρω ὀνομάζων σε καὶ ἀσπάζομενος.

Αἰάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς πίστει σοι προσιόντας, ὅτι πάντες ἰκετικῶς πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος ὃ ἀθλοφόρε.

Επίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις παρὰ τοῦ ἱερέως· Κύριε ἐλέησον ἱε' (ἀνά γ').
Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὸ παρὸν Κάθισμα, ὑπὸ τοῦ ἀ' χοροῦ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν βασάνοις παραδέδωκας, ἀγρύπνοις εὐχαῖς τὸν Κτίστην ἐξιλέωσας, τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες τὸ ποτήριον, ἐνδοξε Γεώργιε θαυματουργέ, πρέσβευε ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Εὐ μὲν ἀφλεκτος ἔμεινας, ὑπὸ τῆς ἀσβέστου μάρτυς Γεώργιε· ἐμέ δὲ πυρὸς ἀνώτερον, τῆς ἐπιθυμίας διαφύλαξον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Αλεξάνδραν ἐφώτισας, θεία ἐπιγνώσει τὸ πρῶην ἅγιε ἡμῶν δὲ ψυχὴν νῦν φώτισον, παθῶν ἀμαυρώσει ἐκτυφλώττουσαν.

Δόξα.

Ως ἐπάτησας ἅγιε, κάραν διαβόλου ἐν ὑποδήμασι σιδηροῖς, οὕτως ἐνίσχυσον, κάμῃ πατεῖν τούτου κέντρα ἅπαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βασιλέα γεννήσασα, οὗ ἡ βασιλεία ἐστὶν αἰώνιος, βασιλεύειν τοῦτον αἰτησαι, ἐν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου Βασίλισσα.

Ἦδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Εἵχαιρες πιῶν νεκροφόρον μάρτυς φάρμακον, ἀλλὰ κάμῃ πίνειν κραταίωσον, τὸ ζωηφόρον ὑπακοῆς πικρὸν φάρμακον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Εἵφερεις ὤμοις βοῶν νεύροις μαστιγούμενος ἡμᾶς δὲ φέρειν ἐνδυνάμωσον, ἐκ δαιμόνων βροτῶν καὶ φύσεως κάκωσιν.

Δόξα.

Ηἵγειρας νεκρὸν, δι' εὐχῆς σου πρὶν Γεώργιε· καὶ νῦν ψυχὴν μου ἐξανάστησον, νενεκρωμένην ἐν ποικίλοις πλημμελήμασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζῶντι μοι φρουρός, καὶ ἐκλίποντι βοήθεια, καὶ κρινόμενῳ ῥύστης φάνηθι, παρθενομήτορ Μαρία, ὅπως δοξάζω σε.

Ἦδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Εζώσας σπλαγχνισθεὶς Γεώργιε, νεκρωθέντα Γλυκερίου τὸν βόα· σαῖς δὲ εὐχαῖς ζώωσον καὶ τὸν λόγον, τὸν ἐν ἐμοὶ ἀρετῆς καὶ τῆς γνώσεως, ἀγνοία τοῦ ὄντως ἀγαθοῦ,

νεκρωθέντα καὶ πάθεσιν ἅγιε.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Εφίλησεν ὁ Χριστός σε ἅγιε, καὶ κατέστεψε δεσμοῖς ὁμι-
λοῦντα· ὃν ἐκτενώς καθικέτευε μάρτυς, καταφιλήσαι
ἡμᾶς τοὺς οἰκέτας σου, ὡς πάλαι τὸν ἄσωτον υἱόν, κατανύξει
βοῶντας τὸ ἥμαρτον.

Δόξα.

Τὰ ξόανα τῶν εἰδώλων πρότερον, ὡς συνέτριψας ἐντεύξει
τῇ θείᾳ, οὕτω καὶ νῦν, σύντριψον ἀθλοφόρε, τὰ ἐμπαθῆ
τῆς ψυχῆς μου ἰνδάλματα, προλήψεις καὶ εἰδωλα αἰσχρά, ἵνα
πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Αγκάλας σου καὶ μαστοὺς ὦ Δέσποινα, τῷ Υἱῷ σου
μεσιτεύουσα δεῖξον μείζον τοῖς σοῖς, τὰ ἐκείνου Παρθένε,
Σταυρὸν καὶ λόγχην καὶ σπόγγον καὶ κάλαμον, καὶ οὕτως
ιλέωσαι αὐτόν, ἐφ' ἡμῖν τοῖς πολλὰ ἁμαρτήσασιν.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς πίστει σοὶ προσιόντας, ὅτι
πάντες ἰκετικῶς πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον
τεῖχος ὦ ἀθλοφόρε.

Αἴχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα
μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις παρὰ τοῦ ἱερέως· Κύριε ἐλέησον ἰε' (ἀνά γ').
Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τὸ παρὸν Κοντάκιον, ὑπὸ τοῦ β'
χοροῦ·

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προστάτα τῶν πιστῶν ἀκαταίσχυντε, καὶ μεσίτα τῶν
δεομένων ἐτοιμότητε, μὴ παρίδης ἡμῶν τῶν δεομένων
σου τὰς οἰκτρὰς φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς συμπαθής, καὶ
ἀπάλλαξον ἡμᾶς, τῶν μαρτύρων μέγιστε Γεώργιε, πάσης
κακουχίας καὶ περιστάσεως, καὶ σῶσον ἡμᾶς ταῖς ἐνθέρμοις
σου πρὸς Κύριον δεήσεσιν.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον·

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ (δύς).

Στίχ· Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ ἱερεύς·

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε ἐλέησον (τρὶς).

Ὁ ἱερεύς·

Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς·

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς·

(Λουκ. κα', 12-19)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποθήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἧ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξ̄ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν, κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος β'.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τῶν μαρτύρων ἥλιον, μῆλον τε νέκταρ καὶ σῖτον, ἢ ῥόδον καὶ μύρον τε, ἢ χρυσὸν ἀδάμαντα καὶ κυπάρισσον, ἀετὸν λέοντα, καὶ ἅπαν ἐξαιρετόν, ὀνομάζω σε Γεώργιε· ὄθεν μοι δώρησαι, τούτων μυστικῶς τὰς ποιότητας, εὐχαῖς σου ἐνισχύων με, καὶ ὑψοποιῶν καὶ πλουτίζων με, μυρίζων καὶ τρέφων, εὐφραίνων καὶ λαμπρύνων με αἰεὶ, καὶ ὡς φρουρόν μου γεραίρω σε, ἐν παντὶ τῷ βίῳ μου.

Θύδεις προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, Γεώργιε Τροπαιοφόρε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχων ἀδλοφόρε Κυρίου, σῶζε ποιμνην καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνην, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνην, ὡς ἄμεσος προστάτης τῶν πιστῶν.

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ ὁ χορός· Κύριε ἐλέησον (ιβ'). Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ ὁ χορός· Ἀμήν. Καὶ εὐθύς τὰς λοιπὰς Ὁδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Κεφαλὴν ὡς ἐτμήθης, ὦ Γεώργιε μάρτυς διὰ τὸν Κύριον, οὕτω σὲ ἱκετεύω, τὴν οἴησιν ψυχῆς μου, ταῖς πρεσβείαις σου ἔκτεμε, τὴν κεφαλὴν τῶν παθῶν, ὑπάρχουσαν ἀπάντων.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Περιβόητον κόσμῳ, τὸν ἐν Λύδδῃ Ναόν σου μάρτυς ἐποίησας, φέροντά σου τὸ σῶμα ἡμᾶς δὲ ὄνομά σου ἐπὶ στόματι φέροντας, ναοὺς λαμπροὺς τοῦ Θεοῦ, ἀνάδειξον εὐχαῖς σου.

Δόξα.

Δουλείας ὡς ἐρρύσω, τῶν βαρβάρων τοὺς δύο νέους Γεώργιε, οὕτω παθῶν δουλείας, ἀπαλλάττων ψυχὴν μου, τὸ δὲ σῶμά μου λύτρωσαι, ἐκ πηρωμάτων δεινῶν, καὶ νόσων πολυτρόπων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χριστοῦ Μήτηρ Παρθένε, καὶ Χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις φιλόστοργος διὸ ταῖς πρὸς τὸν φύσει, Υἱόν σου ἱκεσίαις, τὰ τῇ χάριτι τέκνα σου, ἡμᾶς παντοίων κακῶν, ἐξάρπασον καὶ σῶσον.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ω ὡσπερ τὸν νέον, πρὶν νικητὴν ἀνεδείξω ἐν τῇ πάλῃ, οὕτω ταῖς λιταῖς σου, ἡμᾶς τροπαιούχους, δεῖξον τοῦ πολεμίου.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Ω ὡς σεσωσμένους, πολλοὺς Κυρίῳ προσῆξας, οὕτω μάρτυς αὐτῷ προσαγάγοις, ἡμᾶς τοὺς σοὺς δούλους, οὓς ἠθροισας ἐνταῦθα.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν.

Προβατικήν, ὡσπερ στοὰν τὸν Ναόν σου, ὁ τῶν ὄλων ἔδειξε Δεσπότης, ἐν αὐτῷ γὰρ πάντες, οἱ ἀσθενεῖς ἰώνται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τῶν χαρίτων, πλήρωμα σὺ Θεοτόκε, τὸ κακῶν πλήρωμα ἐμὲ σῶσον, ἵνα σὲ δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥοδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Θ ῥῶντες τὴν ὠραϊαν, σοῦ εἰκόνα μάρτυς, ὡς Ἰουδαῖοι τὴν στήλην λυτρούμεθα, ἀπὸ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ.

Αιμὴν χειμαζομένοις, ἰατρὸς νοσοῦσι, καὶ λυπουμενοῖς
παρήγορος φάνηθι, ἡμῖν τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, σὲ
μακαρίζουσι.

Δόξα.

Προσδέχου ἀθλοφόρε, εὐμενῶς καὶ πλήρου, ταύτην ἡμῶν
τὴν ἰκέσιον δέησιν, ὡς προσεδέξω τῆς χήρας, πάλαι
τὸν κίονα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παράλαβε Παρθένε, Γεώργιον τὸν μέγαν, καὶ σὺν αὐτῷ,
τῷ Υἱῷ σου πρεσβεύσατε, ἵνα ῥυσθῶμεν ἐκ πάσης
ὀργῆς καὶ θλίψεως.

Τὰ Μεγαλυνάρια:

Αξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξο-
τέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Αξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὸν τροπαιοῦχον,
τὸν ἀειμακάριστον καὶ θεοκόσμητον, καὶ προστάτην
καὶ φρουρὸν ἡμῶν τὸν ἐκλελεγμένον ἐν τοῖς πιστοῖς, καὶ
δεδοξασμένον, παρὰ πᾶσι τοῖς ἀθληταῖς, τὸν ἀδιαλείπτως
Θεῷ παρεστηκότα, Γεώργιον τὸν μέγαν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ τὰ Μεγαλυνάρια τῆς Μονῆς·

Αΐστον ἀνατέταλκε φαεινόν, ἐκ τῆς Καππαδόκων, ὁ πολυάθλος τοῦ Χριστοῦ, μάρτυς καὶ φωτίζει, πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος, Γεώργιος ὁ μέγας, ὃν νῦν γεραίρομεν.

Τὸν μέγαν ὀπλίτην καὶ ἀθλητὴν, τὸν στεφανηφόρον καὶ ἐν Μάρτυσι θαυμαστόν, τὸν λόγχῃ τρωθέντα, πλευρὰν ὡς ὁ Δεσπότης, Δημήτριον τὸν θεῖον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Χαίροις τῶν ὁσίων ὁ μιμητής, καὶ Ἄθωνος Ὀρους, ὁ λαμπρότατος οἰκιστής, Ξενοφῶν πατέρων, ὠραῖσμα καὶ κλέος, ἡμῶν δὲ προστασία, καὶ τεῖχος ἄρρηκτον.

Τῆς Θεολογίας τὸν ἀρχηγόν, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ μαθητὴν, τὸν ἐπὶ τὸ στήθος, Χριστοῦ ἀναπεσόντα, τὸν μέγαν Θεολόγον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Αεῦτε τῆς Τριάδος τὸν ἐραστήν, καὶ Χριστοῦ τὸν μέγαν στρατιώτην καὶ ἀθλητὴν, τὸν θερμὸν προστάτην, τῶν Ὀρθοδόξων πάντων, Τρύφωνα τὸν γενναῖον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Φύλαττε καὶ σκέπε ταῖς σαῖς λιταῖς, Χαράλαμπες μάρτυς ὡς τὴν χάριν ταύτην λαβών, ἡμᾶς ἐκ παντοίων, νόσων ὀλεθρίων, καὶ λοιμικοῦ θανάτου, πάντα λυτρώσασθαι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀπόστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα, τὸ Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν. Παναγία Τριάς. Δόξα. Καὶ νῦν. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶν καὶ τὰ Τροπάρια·

Ἦχος πλ.β΄.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθάμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνός καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθίημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων. Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἦ ἐκτενὴς παρὰ τοῦ ἱερέως. Κύριε ἐλέησον (τρὶς, 40άκις ἀνὰ ἰ', καὶ τρὶς), καὶ ἡ Ἀπόλυσις ὑπὸ τοῦ ἱερέως, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα τροπάρια·

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε ἱερέων ὁ χορός, καὶ τῶν μοναστῶν αἱ ἀγέλαι, τῶν Ὀρθοδόξων πληθύς, δεῦτε καὶ προσπέσωμεν ἐν κατάνυξει πολλῇ, τὴν εἰκόνα ἀσπαζόμενοι τοῦ μάρτυρος ὄντως, κλίνοντες τὰ γόνατα πρὸς αὐτὸν εἰπωμεν· Ἄγιε Γεώργιε μάρτυς, σκέπε φρούρει φύλαττε πάντας· σὺ γὰρ ἡ κρηπίς τῶν ἀθλοφόρων τε.

Θεοτοκία.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ε'κ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ πρεσβείᾳ Κύριε πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος Οἰκτίρμων.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.